

Raad voor Vreemdelingen- betwistingen

Arrest

nr. 62 224 van 27 mei 2011
in de zaak RvV 69 044 / II

In zake:

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift da' die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 maart 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt op 26 december 2006 België binnen en dient een asielaanvraag in op 29 december 2006.

Op 12 april 2007 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Op 11 maart 2008 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 12 222 van 3 juni 2008 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 13 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 14 juli 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 20 oktober 2009 en op 7 juli 2010 dient verzoeker hierop aanvullingen in.

Op 29 september 2008 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 22 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 2 december 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 29 december 2010 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De lokale politie van Leuven verricht een woonstcontrole en stelt op 7 februari 2011 vast dat verzoeker op het door hem opgegeven adres woont.

Op 12 januari 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 8 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 13/01/2011 bij onze diensten werd ingediend door:

S., D.Y. (...)

Nationaliteit: Irak

Adres: (...)

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Betrokkene legt weliswaar medische getuigschriften voor, doch deze medische getuigschriften tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Uit artikel 9ter § 1, 4° lid en artikel 9ter, § 3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen onder vorm van een medisch getuigschrift. Ook al kon betrokkene op 13/01/2011 niet het standaard medisch getuigschrift aanbrengen dat slechts op 24/01/2001 gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad, dan nog ontslaat dat hem niet van in zijn aanvraag d.d. 13/01/2011 de drie vereiste medische gegevens mee te delen, gezien artikel 9ter zelf in voege is sinds 10/01/2011.

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, (bevestigd op 22/11/2010) en ter kennis gebracht op 02/12/2010, en dient hij/zij dringend het grondgebied van de Schengen-lidstaten te verlaten.

(...)."

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen voor beroepen ingediend voor 1 april 2011. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"enigste middel

- *Schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;*
- *schending van artikel 62 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dd. 15 december 1980, b.s. 31 december 1980 (afgekort Vreemdelingenwet).*
- *Schending van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht;*
- *Schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur;*
- *Schending het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht;*
- *machtsmisbruik.*

1. De verwerende partij is van mening dat het medisch getuigschrift dat de verzoekende partij heeft neergelegd ter ondersteuning van zijn medische regularisatieaanvraag niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in de wet, meer bepaald het artikel 9ter, §1, lid 4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 9ter, §1, lid 4 van de Vreemdelingenwet dienen volgende medische gegevens verschaft worden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De verwerende partij meent onterecht dat in casu deze gegevens niet zijn verstrekt door de verzoekende partij.

Over de ziekte van de verzoekende partij is er geen twijfel. In het neergelegde medische attest (stuk 2) wordt immers het volgende gesteld als diagnose:

"- angst, depressie (chronische onzekerheid)

- oesofagitis "

Enerzijds heeft de verzoekende partij een depressie, anderzijds lijdt hij aan de aandoening oesofagitis.

Wat de depressie betreft, wordt gestipuleerd dat dit ten gevolge van chronische onzekerheid is. Daaruit kan afgeleid worden dat de depressie eveneens als chronisch kan beschouwd worden, zolang de oorzaken die aan de basis van de ziekte liggen, blijven aanhouden. Chronisch kan dulden op de graad van ernst van de depressie.

De noodzakelijk geachte behandeling wordt tevens vermeld in het medische attest, namelijk onder punt C (stuk 2). Dit staat tevens onbetwistbaar vast. Uit deze behandeling en de voorgestelde duur kan tevens de graad van ernst van de aandoeningen afgeleid worden. De voorziene duur van de behandeling wordt op heden op één jaar geschat, hetgeen er op wijst dat de aandoeningen ernstig zijn of geeft minstens een indicatie van de graad van ernst van de ziekte.

2. Indien het medische attest in zijn geheel wordt geraadpleegd, kan wel degelijk vastgesteld worden dat wél uitspraak gedaan wordt omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Nergens in de wet staat vermeld dat de voornoemde drie medische gegevens expliciet dienen vermeld te zijn in het medische attest. Alle voorliggende gegevens dienen samen bekeken te worden teneinde een oordeel te kunnen vellen over het al dan niet aanwezig zijn van de nodige medische gegevens.

In casu, zoals reeds aangehaald, kan besloten worden dat de noodzakelijke medische gegevens wel degelijk werden verstrekt. De verwerende partij zou tevens tot deze conclusie gekomen zijn indien zij het medische attest met de nodige zorg en aandacht had nagelezen.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat het medische attest werd ingevuld op 21 december 2010, vooraleer het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd gewijzigd.

Op het ogenblik van het invullen van het medische attest, was de dokter in kwestie nog niet op de hoogte van de nieuwe, strengere vereisten van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet

4. Tevens dienen de opmerkingen van de Nationale Raad van de Orde van geneesheren in overweging genomen te worden. In zijn vergadering van 19 februari 2011 heeft de Nationale Raad een aantal bemerkingen en beschouwingen gesteld:

"De Nationale Raad is bovendien van mening dat de behandelende arts tevens een functie van arts-deskundige wordt toebedeeld gezien de vragen over ernst, gevolgen, mogelijke complicaties, evolutie en prognose van één of meerdere aandoeningen. Hij meent dat een onderscheid dient gemaakt tussen

de functie van een behandelende arts en die van een arts-deskundige. In dit geval is het de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken die de beslissing moet nemen. "

(stuk 3, 'Standaard medisch getuigschrift inzake de medische regularisatie van vreemdelingen', Orde van geneesheren, dd. 19 februari 2011)

De verwerende partij dient te oordelen over de medische regularisatieaanvraag. Het is de verwerende partij, in samenwerking met de arts-deskundigen door de verwerende partij gemandateerd, die zal oordelen of de gezondheidssituatie van de aanvrager in die mate ernstig is dat een verblijf omwille van medische redenen kan worden toegekend.

5.Het ingevulde medische attest die dient neergelegd te worden, geldt slechts als richtlijn voor de verwerende partij. Sowieso voert de verwerende partij een controle uit op de ingeroepen gezondheidssituatie van de aanvrager.

Het oordeel of de gezondheidssituatie al dan niet ernstig is behoort de arts-deskundige, gemandateerd door de verwerende partij toe en niet de behandelende arts.

6.De bestreden beslissing is een schoolvoorbeeld van steeds terugkomende onwil in hoofde van de verwerende partij.

Dat de bestreden beslissing een staaltje is van de voortdurende schendingen van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht door de verwerende partij is zonder enige twijfel duidelijk,

ieder pletluttig gebrek of onduidelijk element is voor de verwerende partij voldoende om een aanvraag tot regularisatie onontvankelijk dan wel ongegrond te verklaren, zonder de aanvrager hierop te wijzen zodoende toch op zijn minst aan de aanvrager de kans te geven het tekort te vervolledigen of het onduidelijk element te verklaren.

7.De opmerking die de verwerende partij maakt betreffende het niet hanteren van het standaard medisch attest door de verzoekende partij, doet bovendien niets ter zake.

De regularisatieaanvraag is ingediend op 13 januari 2011 en het standaard medisch attest werd pas op 24 januari 2011 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Bovendien is een verwijzing naar het standaard medisch attest overbodig, aangezien het neergelegde medische attest (stuk 2) inhoudelijk geheel gelijk met het standaard medisch attest dat sinds eind januari dient aangewend te worden.

Dit getuigt zonder enige twijfel van het gegeven dat de verwerende partij heeft nagelaten het medische attest grondig te analyseren, maar slechts een héél oppervlakkige prima facie toets heeft uitgevoerd, hetgeen tevens heeft bijgedragen tot de conclusie dat de ernst van de aandoening niet zou genoteerd zijn.

Dergelijke werkwijze strookt niet met de werkwijze die mag verwacht worden van een behoorlijk besturende overheid!

8.Tot slot kan, gelet op voorgaande uiteenzetting, geconcludeerd worden dat er in casu sprake is van machtsmisbruik uitgaande van de verwerende partij. Dergelijke praktijken kunnen geenszins getolereerd worden!

Impliciet staan alle nodige gegevens genoteerd in het neergelegde medische attest. Er is dus voldaan aan het artikel 9ter, §1, lid vier van de Vreemdelingenwet. Er kan verwacht worden van de verwerende partij, als zijnde een administratieve overheid, dat de nodige zorgvuldigheid aan de dag wordt gelegd bij de beoordeling van een dossier.

De weigering is onredelijk.

De bovenstaande rechtsregels worden dan ook in de bestreden beslissing zonder meer geschonden."

3.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat bij lezing van verzoekers verzoekschrift blijkt dat hij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert maar dat hij er ook in slaagt de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. Op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek.

De verwerende partij laat tevens gelden dat het tegelijk aanvoeren van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het verzoeker onmogelijk zou maken uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Wanneer verzoeker in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsplicht aan te voeren, betekent dit dat hij van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen heeft ondervonden. De verwerende partij repliceert dan ook slechts in zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van het feit dat het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van artikel 9ter van de vreemdelingenwet,

omdat dit getuigschrift geen melding maakt van de graad van ernst van de ziekte. Artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet bepaalt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard indien het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van dit artikel.

Verzoeker kan niet ernstig betwisten dat het medisch attest niet de graad van ernst van de ziekte vermeldt. Er wordt slechts het volgende vermeld "*angst, depressie (chronische onzekerheid) – oesofagitis*". Er wordt dus wel melding gemaakt van de ziekte maar niet van de graad van haar ernst. Verzoekers beschouwingen dat de graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit de mededeling dat er sprake is van chronische onzekerheid en uit de geschatte behandelingsduur van één jaar, kunnen niet ernstig worden aangenomen.

Waar verzoeker stelt dat zijn dokter nog niet op de hoogte was van de strengere vereisten toen hij het medisch attest invulde, kan zijn kritiek niet worden aangenomen omdat het gewijzigde artikel 9ter van de vreemdelingenwet in werking is getreden op 10 januari 2011 en dat verzoeker bij de indiening van zijn aanvraag op 13 januari 2011 moest weten dat het medisch getuigschrift dat hij bijvoegde expliciet melding diende te maken van de graad van ernst van de aandoening.

3.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De overheid is ertoe verplicht in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het medisch getuigschrift geen uitspraak inhoudt omtrent de graad van ernst van de ziekte. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.3.2. In het middel stelt verzoeker dat in het medisch attest de ziekte wordt vermeld, namelijk depressie en oesofagitis. Verzoeker meent dat, door de toevoeging van "*chronische onzekerheid*", hieruit kan worden afgeleid dat de depressie chronisch is en dat dit kan duiden op de graad van ernst van deze depressie. De noodzakelijk geachte behandeling wordt volgens verzoeker ook vermeld. Verzoeker meent dat in de wet niet staat vermeld dat de drie medische gegevens expliciet dienen vermeld te worden in het medisch attest en dat het medisch attest in zijn geheel moet worden bekeken.

Vervolgens stelt verzoeker dat het medisch attest werd ingevuld op 21 december 2010 toen het nieuwe artikel 9ter nog niet in werking was getreden.

Verder wijst verzoeker erop dat het de verwerende partij is in samenwerking met de arts-deskundigen, die zal oordelen of de gezondheidssituatie van de aanvrager in die mate ernstig is dat een verblijf omwille van medische reden kan worden toegekend. Het oordeel of de gezondheidssituatie al dan niet ernstig is, behoort tot de bevoegdheid van de arts-deskundige.

Ten slotte stelt verzoeker dat de verwijzing naar het standaard medisch attest niet ter zake doet, nu dit nog niet was gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op het ogenblik waarop verzoeker zijn aanvraag heeft ingediend.

3.3.3. De aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker heeft op 12 januari 2011 een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Sinds 10 januari 2011 luidt artikel 9ter van de vreemdelingenwet als volgt:

"Art. 9ter

§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van louter verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorziet in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het medisch getuigschrift dat verzoeker voorlegde, niet voldoet aan artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet: het voldeed niet aan de voorwaarden van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet, het vermeldt niet de graad van ernst van de aandoening.

Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit het medisch attest van 21 december 2010 dat verzoeker voorlegde bij zijn aanvraag van 12 januari 2011 blijkt dat het volgende werd vermeld: *"Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend (...) Angst, Depressie (chronische onzekerheid) Oesofagitis"*. In het medisch getuigschrift wordt verder melding gemaakt van de noodzakelijk geachte behandeling (medicatie) en de duur ervan (één jaar).

Uit het medisch getuigschrift blijkt dat bij *"diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen"* enkel wordt vermeld wat de aandoeningen zijn. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris en het steunt op een correcte feitenvinding om te oordelen dat in het medisch attest geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker meent dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de woorden *"chronische onzekerheid"* en uit de rest van het medisch attest, kan hij niet worden gevolgd. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit de overige bewoordingen en uit het geheel van het medisch attest.

3.3.4. Waar verzoeker aanvoert dat de huidige versie van artikel 9ter van de vreemdelingenwet nog niet bestond op het ogenblik van het invullen van het medisch attest, merkt de Raad op dat verzoeker niet ontkent dat het hierboven geciteerde artikel 9ter van de vreemdelingenwet wel al in werking was getreden op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Verzoeker kon en diende dus te weten dat bij zijn aanvraag een medisch attest was vereist dat specifieke vermeldingen bevatte. Bovendien vermeldt het medisch attest dat verzoeker heeft voorgelegd ook dat de ernst van de aandoening moest worden beschreven.

De overige opmerkingen van verzoeker inzake de arts-deskundige en het oordeel of de gezondheidssituatie al dan niet ernstig is, betreffen de gegrondheid van de aanvraag en doen *in casu* niet ter zake, nu de aanvraag van verzoeker onontvankelijk werd verklaard en de gegrondheid nog niet aan de orde is.

Verzoeker lijkt in het verzoekschrift te bevestigen wat in de bestreden beslissing wordt vermeld inzake het standaard medisch attest: *"Ook al kon betrokkene op 13/01/2011 niet het standaard medisch getuigschrift aanbrengen dat slechts op 24/01/2011 gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad, dan nog ontslaat dat hem niet van in zijn aanvraag d.d. 13/01/2011 de drie vereiste medische gegevens mee te delen, gezien artikel 9ter zelf in voege is sinds 10/01/2011."*

In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker niet verweten dat hij het standaard medisch attest niet heeft voorgelegd, de verwerende partij aanvaardt integendeel dat dit nog niet mogelijk was op het ogenblik van de aanvraag maar wijst er wel op dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet op dat moment al in voege was getreden, wat verzoeker niet betwist.

3.3.5. Waar verzoeker wijst op onwil en machtsmisbruik in hoofde van de verwerende partij, wijst de Raad erop dat de verwerende partij zich bij het nemen van huidige bestreden beslissing heeft gehouden aan de voorschriften van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat in het vierde lid van § 1 voorschrijft

"Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling." en in § 3, 3° bepaalt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard "indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid." Zoals hoger reeds gesteld, blijkt dat in het medisch attest enkel de aandoeningen worden vermeld en de noodzakelijk geachte behandeling, maar niet de graad van ernst van deze aandoeningen. Bijgevolg getuigt het niet van onwil of van machtsmisbruik van de verwerende partij om te oordelen dat de aanvraag *in casu* onontvankelijk is. Zij had hiertoe immers de mogelijkheid op basis van de toepasselijke wettelijke bepalingen.

3.3.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

De schending van de door verzoeker aangevoerde bepalingen kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET